

„Da normeringslovsforslaget blev fremsat her i folketinget, fremkom *handels- og kontormedhjælperforbundet* med en erklæring. Man udtalte deri, at der i denne omgang ikke var vist de rimelige hensyn, som kunne vises overfor den lavest lønnede del af tjenestemændene. Erklæringen var holdt i en så skarp form, at der ikke var nogen tvivl om, at følgerne af en så mangelfuld affattelse af normeringsloven, som foreslået af regeringen, ville blive temmelig alvorlige.

Der er fra anden side fremsat kritik over, at normeringslovsforslaget ikke har taget tilbørligt hensyn til den dårligst lønnede del af tjenestemandsstanden. Således har *remisearbejderne* kritiseret, at man ikke har givet dem en hel del opnormeringsstillinger som de mente at have krav på at få. De har på behørigt sted, overfor deres tillidsmænd, fremsat en kritik heraf, men fået meddelelse om, at det er venstreministeren, der er skyld heri. Det må formodentlig bero på en misforståelse, idet remisearbejderne jo sorterer under ministeren for offentlige arbejder, og han er som bekendt ikke venstreminister. Men det er altså den måde, hvorpå man forsøger at forsvare den mangelfulde normeringslov, når den diskuteres ude omkring blandt den del af tjenestemændene eller de grupper af arbejdere, der havde og har interesse i en ordentlig normeringslov.“

Taleren kritiserede tillige, at der bevilgedes den i 1947 fra trafikinspektør til overtrafikkontrolør degraderede tjenestemand ved statsbanerne *M. B. Hedegaard* et pensionsgivende tillæg på 1020 kr., en kritik, som *ministeren for offentlige arbejder* imødegik således:

„I overensstemmelse med de synspunkter, som har været afgørende ved behandlingen af tilsvarende sager fra de forskellige statsstyrelses grene, i forbindelse med den kendsgerning, at hr. Hedegaard er den sidste af de fremdeles i statsbanernes tjeneste værende, i henhold til kendelse af tjenestemandsdømstolen degraderede tjenestemænd, som ikke har opnået ophævelse af degradationen, har jeg ønsket at ophæve omhandlede degradation.

Imidlertid kunne det ikke på grund af de ordninger, som har fundet sted efter omhandlede kendelses afsigelse, anses for rigtigt at genoprette det trafikinspektorat, som hr. Hedegaard var leder af, bl. a. er der i mellemtiden sket en udskillelse af statsbanernes kino fra reklameafdelingen. For imidlertid at tilkendegive, at forudsætningerne for degradationens ophævelse er tilstede, og for at sikre hr. Hedegaard en tilsvarende lønnings- og pensionsmæssig stilling som den, han ville have opnået ved genudnævnelse i 4. lønningsklasse, har jeg foreslået, at der fra 1. april 1951 tillægges hr. Hedegaard et personligt, pensionsgivende løntillæg på 1020 kr. årlig, svarende til lønforskellen